

Наивноидеалистично или Емотикони на душата

Защо не можем да минем вече без емотиконите в нашата кореспонденция?

Една от причините е пестенето на време. Вместо да търсим думи, за да избегнем повторението на едни и същи клишета, прасваме едно смайлче.

Но има една далеч по-важна причина. Емотиконите ни помагат да покажем, че всичко при нас е „на масата“, няма нищо недоизказано, нищо скрито, което да поражда съмнение.

Колкото и да са многобройни, емотиконите все пак са схеми, които универсализират емоциите ни, освобождават ни от усилието да забелязваме скритите пластове в настроението на събеседника, внушават ни, че сме „свои“ хора, че се познаваме добре.

Проблемът е, че тази безметежност в нашето общуване е илюзорна. Твърде лесното преодоляване на различията между нас, което ни осигуряват емотиконите, притъпява фините нюанси в нашия диалог, лишава го от красотата и уникалността, която заслужава.

Щом доброволно поддържаме тази илюзия, значи имаме нужда от нея, но е добре да не забравяме реалното, да не пренасяме схемите и върху нашите живи човешки лица. Ето защо, като реверанс към истинното в човешките взаимоотношения, реших да извадя емотиконите от тяхната схематичност, от контекста на общуването тип „бързо хранене“, и да ги търкулна обратно към променящата се, бълбукаща, нюансирана, жива човешка душевност.

Преобразих ги от схеми в дишащи, присъстващи живинки. Дарих ги с индивидуалност, за да получат място в безкрайните пространства на душата.

После ги отпратих назад във времето да участват в самото сътворение на човека, а по-късно да го съпроводят в извайването на неговата съвест. Заедно с Адам и Ева те извървяват пътя от изкушението до страданието, от радостта при раждането до тъгата от необратимата раздяла.

Но те се появяват и в светлите моменти на надежда, в сънищата и ангелските посещения. А в спасителния ковчег на Ной са най-скъпоценния товар.

Сега, изгубили силата да унифицират чувствата ни и превърнали се в кълбета от светлини и сенки, неизказаност и тайни, загадъчни гостенчета, изплували от здрача, новите емотикони сменят своя адресат. Не бихме могли вече да ги изпратим на никой друг, освен на самите себе си.

Юлия Станкова